

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/165/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1215218664
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Ondrišová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1215218664.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Ondrišovej a členov senátu Mgr. Štefana Zelenáka a JUDr. Miroslavy Janečkovej v právnej veci žalobcu Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, proti žalovanému UNIQA poisťovňa, a.s., Lazaretská 15, Bratislava, IČO: 00 653 501, o zaplatenie 358,94 EUR s príslušenstvom a o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II v Bratislave č. k. 25Cb/337/2015-88 zo dňa 8.12.2015, jednohlasne takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava II v Bratislave č. k. 25Cb/337/2015-88 zo dňa 8.12.2015 potvrdzuje.

Žalobcovi priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 358,94 EUR ako aj trovy konania v sume 21,- EUR, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že vykonaným dokazovaním zistil, že hlásením škodovej udalosti pre poisteného č. 0034140008244 zo dňa 30.6.2014 bola žalobcovi oznámená poistná udalosť zo dňa 28.6.2014. Uznesením Okresnej prokuratúry Trebišov č. k. 2 Pv 438/14/8811-8 zo dňa 22.10.2014 bolo podmienene zastavené trestné stíhanie pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon (ďalej len „TZ“) proti obvinenému R. K., ktorý spáchal tak, že dňa 28.6.2014 v čase okolo 8:20 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. Renault Thalia, ev. č. Y. XXX Z., ku ktorému mal pripojený prívesný vozík zn. KAK 11 6N, ev. č. Y. XXX P., po ul. Hlavnej v obci Leles v smere od obce Bačka ku križovatke so štátnou cestou II/555 cez ľavotočivú zákrutu, kde pri prejazde miernej vyvýšeniny a nerovnosti na vozovke po prejazde zákruty sa prívesný vozík z dôvodu nedostatočného uzamknutia zamykacieho mechanizmu odpojil od ťažného zariadenia motorového vozidla a následne pôsobením odstredivej sily na odpojený prívesný vozík došlo k roztrhnutiu istiaceho kovového kotevného lanka prívesného vozíka, pričom v tom čase vodič R. K. predchádzal cyklistku E. F., do ktorej uvoľnený prívesný vozík narazil a zrazil ju z bicykla na zem, následkom čoho E. F. utrpela ťažké zranenia, a to kompresívnu zlomeninu tela 8. hrudného stavca a tiež viaceré ľahké zranenia podľa znaleckého posudku z odboru zdravotníctva s celkovou dobou liečenia a práceneschopnosti od 28.6.2014 do 20.9.2014, t.j. 84 dní. Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. listom zo dňa 5.11.2014 vyzvala žalobcu na úhradu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť v sume 717,89 EUR. Z výpisu z účtu žalobcu vyplývalo, že uvedenú sumu uhradil dňa 1.12.2014 a následne listom zo dňa 19.12.2014 požiadal žalovaného o vrátenie vyplatenej náhrady škody, z ktorej žalovaný vrátil sumu 358,95 EUR. Obrana žalovaného bola založená na tvrdení, že návrh bol podaný predčasne, pretože na Okresnom súde Trebišov prebieha iné konanie pod sp. zn. 11C 213/2015, a to na základe návrhu poškodenej, p. F., o náhradu škody za bolestné proti žalovanému v 1. Rade, Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., a v 2. Rade, UNIQA poisťovňa,

a.s., práve z titulu ustálenia zodpovednosti prevádzky buď len vozidla alebo len prívesného vozíka alebo spoločne za vznik samotnej dopravnej nehody a aj spôsobený následok. Táto otázka ešte podľa žalovaného nebola preukázaná a uzavretá, boli podané stanoviská oboch spoločností a zastával názor, že žalobca na tomto súde už prejudikuje len zodpovednosť prevádzky vozidla poisteného u žalovaného bez uzavretia tejto podstatnej otázky na Okresnom súde Trebišov. Na základe uvedeného dal žalovaný do pozornosti námietku litispendencie podľa § 83 O.s.p., nakoľko návrh na Okresný súd Trebišov o náhrade škody bol podaný pred návrhom na tunajší súd, žalované boli obe spoločnosti, nebol ustálený právny základ ohľadne zodpovednosti prevádzok oboch vozidiel podľa § 431, resp. § 438 ods. 1 Obč. zák. a táto otázka je v tomto konaní podstatná pre rozhodnutie vo veci samej.

2. S poukazom na príslušné ustanovenia zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „ObZ“), zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) a ustanovenia Metodického usmernenia členov Slovenskej kancelárie poisťovateľov č. 1/2005 (ďalej len „usmernenie“) súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobcom uplatnený nárok je skutkovo aj právne v celom rozsahu opodstatnený a uviedol, že predmetom konania je žalobcom uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko za žalovaného plnil to, čo mal plniť samotný žalovaný, pričom samotná výška nároku nebola medzi stranami sporná. Sporná bola iba otázka zodpovednosti za škodu, teda či má pôvod v prevádzke ťahacieho alebo prípojného vozidla. Súd vyjadril názor, že odpojenie prípojného vozidla od ťažného zariadenia v dôsledku nedostatočného uzamknutia zamykacieho mechanizmu malo pôvod v prevádzke ťahacieho vozidla. Ak by prípojné vozidlo nebolo pripojené k ťahaciemu vozidlu, bez pôsobenia jeho ťažnej sily by uvedený nekontrolovateľný pohyb prípojného vozidla po rozpojení nenastal. Povinnosť plniť z povinného zmluvného poistenia tak vznikla na strane poisťiteľa prípojného vozidla. Keďže žalobca plnil za žalovaného to, čo mal žalovaný plniť sám, pričom polovicu tohto plnenia už žalovaný žalobcovi poukázal, zaviazal súd žalovaného na zaplatenie sumy 358,94 EUR titulom bezdôvodného obohatenia a súčasne v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 21,- EUR za zaplatený súdny poplatok.

3. Proti rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p.. Uviedol, že súd prvej inštancie neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom poukázal na skutočnosť, že súd sa nezaoberal všetkými, pre rozhodnutie vo veci podstatnými článkami usmernenia. V súvislosti s tým žalovaný poukázal na čl. 2 body 2.3, 2.4, 2.8 uvedeného usmernenia, na základe ktorých by súd podľa názoru žalovaného nedospel k záveru, že len prevádzka ťahacieho vozidla poisteného u žalovaného je jednoznačne zodpovedná za vznik dopravnej nehody a za následné ublíženie na zdraví poškodenej. Žalovaný zdôraznil, že súdu predložil písomné dôkazy, že na Okresnom súde Trebišov paralelne prebieha konanie sp. zn. 11C/213/2015 o náhradu škody, v ktorom ako žalobkyňa vystupuje poškodenej a žalovanými sú obe poisťovne a uviedol, že súdu na pojednávaní dňa 8.12.2015 navrhol počkať na rozhodnutie v uvedenej veci, pretože v oboch konaniach sa rozhoduje o zodpovednosti tej - ktorej poisťovne s poukazom na žalovaným vyššie uvádzané články usmernenia, ktoré v tomto konaní súd prvej inštancie nebral do úvahy. Žalovaný zastával názor, že ak by Okresný súd Trebišov rozhodol inak, do pozície bezdôvodného obohatenia by sa dostal žalobca a žalovaný by bol nútený si od neho vyžiadať zaplatenú sumu 358,94 EUR. Ďalej žalovaný uviedol, že je vystavený prípadnému premičaniu svojho nároku na vrátenie uvedenej sumy, pretože nie je známa doba, kedy bude v konaní na Okresnom súde Trebišov v zásadnej právnej otázke zodpovednosti konkrétneho vozidla jazdnej súpravy právoplatne rozhodnuté. Tiež žalovaný zastával názor, že súd prvej inštancie mohol požiadať Okresný súd Trebišov o vykonanie ďalšieho dôkazu za účelom správneho zistenia skutkového stavu veci, a to o právny názor ohľadom zodpovednosti prevádzky vozidiel jazdnej súpravy, resp. o znalecký posudok, ak ho má uvedený súd k dispozícii, z ktorého by sa zistilo, ktoré z vozidiel jazdnej súpravy za škodu zodpovedá. Svoj názor žalovaný oprel o § 135 ods. 1 O.s.p., v súvislosti s ktorým uviedol, že z výroku o vine je nutné vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu a skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a. Rozsah viazanosti rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal je dané tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň významnými okolnosťami pre rozhodnutie o uplatnenom nároku. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, v ktorom sa súd bude zaoberať otázkou podielu zodpovednosti prevádzky vozidiel jazdnej súpravy oboch poisťovateľov a za týmto účelom si vyžiada stanovisko senátu Okresného súdu Trebišov o ustálení tejto zodpovednosti medzi poisťovateľmi a rozhodne vo veci podľa

výsledku zistenia zásadnej právnej otázky o preukázanej zodpovednosti prevádzky niektorého alebo oboch vozidiel jazdnej súpravy.

4. Žalobca sa k odvolaniu nevyjadril.

5. Podľa § 470 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany. Na lehoty, ktoré dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona neuplynuli, sa použijú ustanovenia tohto zákona; ak však zákon doteraz ustanovoval lehotu dlhšiu, uplynie lehota až v tomto neskoršom čase. Konanie začaté do 30. júna 2016 na vecne, miestne, kauzálné a funkčne príslušnom súde podľa predpisov účinných do 30. júna 2016 dokončí súd, na ktorom sa konanie začalo.

6. Krajský súd v Bratislave prejednal odvolanie podľa § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je vecne správny.

Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 454 OZ bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1, 2 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. S predmetom bezdôvodného obohatenia sa musia vydať aj úžitky z neho, pokiaľ ten, kto obohatenie získal, nekonal dobromyseľne.

Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, nakoľko súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav prejednávanej veci, ktorý následne aj správne právne posúdil a odvolací súd sa z jeho závermi stotožnil. Na potvrdenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že z obsahu spisu zistil, že žalovaný v odvolaní namietal zhodné skutočnosti ako v priebehu konania na súde prvej inštancie, a to najmä pokiaľ ide o aplikáciu jednotlivých ustanovení usmernenia, prekážku litispendencie či povinnosť súdu prvej inštancie vyčkať na výsledok konania pred Okresným súdom Trebišov. Súd prvej inštancie však podľa názoru odvolacieho súdu postupoval správne podľa čl. 2 bodu 2.1 a 2.2 usmernenia, z ktorých v súlade so zisteným skutkovým stavom jednoznačne vyplýva, že spôsobená škoda mala pôvod v prevádzke ťahacieho vozidla, na základe čoho subjektom povinným nahradiť vzniknuté náklady bol nie žalobca ale žalovaný, ktorý bol v rozhodnom čase povinným zmluvným poisťovateľom zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou ťahacieho vozidla a ktorý sa tým, že žalobca uhradil VŠZP, a.s. celú náhradu škody, na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil. Na základe uvedeného odvolací súd zhodne sú súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaný je povinný v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení predmetné bezdôvodné obohatenie žalobcovi vydať, nakoľko sa za neho plnilo to, čo bol sám povinný plniť. Pokiaľ ide o námietku žalovaného týkajúcu sa konania vedeného pred Okresným súdom Trebišov odvolací súd uvádza, že v danom prípade nebol a ani neexistuje dôvod na prípadné zastavenie či prerušenie konania, pretože z predložených dokladov je zrejmé, že v konaní pred Okresným súdom Trebišov vystupujú iné strany sporu, uplatňuje sa celkom

odlišný nárok (náhrada za bolesť), uvedené konanie nesúvisí s týmto konaním a jeho výsledok by nemal význam pre rozhodnutie v tomto spore.

8. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil stotožňujúc sa i s jeho odôvodnením.

9. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p., nakoľko žalobca bol v odvolacom konaní plne úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania bude rozhodnuté podľa § 262 ods. 2 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku dovolanie nie je prípustné.